

NCF
behartigt.

B
o
n
d
i
g
.

De warme NCF

Een nieuwe identiteit, een nieuwe uitstraling

Pagina 3

Magazine voor de leden van de NCF

Bondig.

Uitgave 1 - April 2011

PAG 10

Peter Veld, directeur-generaal
van de Belastingdienst.

COLUMN

PAG 9

Zelfstandige-zonder-personeel.

OOK NCF

PAG 14

Chloé Somer, werkzaam
bij de Belastingdienst.

NCF
behartigt.

Inhoudsopgave

In deze Bondig

Peter Veld

"Als men echt fiscale sturing nodig had, dan had men mij niet moeten nemen natuurlijk", zegt de directeur-generaal van de Belastingdienst.

10

Column - Reorganisatieacademie

Een gerenommeerde onderwijsinstelling heeft een nieuwe onderwijsvorm geïntroduceerd: de zogenaamde 'reorganisatieacademie'.

13

Het kan verkeren

Suzy Boghos was kort geleden betrokken bij een auto-ongeluk. Een nare ervaring met vergaande gevolgen die ze met ons wil delen.

6

Plichtsverzuim

In de dagelijkse praktijk blijkt dat er veel onduidelijkheden bestaan over het verloop van een disciplinaire procedure bij plichtsverzuim.

5

En verder in deze Bondig

NCF biedt ondersteuning en begeleiding - Op weg naar de OR Verkiezingen 2012	PAGINA 4
Ledenraadpleging	PAGINA 7
Reorganisatie of niet - Meningsverschil over 'bulten en gaten'	PAGINA 8
Column - Peertjeshersenspinsels	PAGINA 9
Ook NCF - Chloé Somer	PAGINA 14

Contributie

Salaris in €	Inhouding in €	Salaris in €	Inhouding in €
0.000 t/m 1.250	5,70	2.251 t/m 2.500	9,70
1.251 t/m 1.500	6,45	2.501 t/m 2.750	9,75
1.501 t/m 1.650	6,70	2.751 t/m 3.000	9,80
1.651 t/m 1.800	7,45	3.001 t/m 3.250	9,90
1.801 t/m 2.000	8,20	3.251 en hoger	10,00
2.001 t/m 2.250	8,95	Gepensioneerde leden	4,35

Nederlandse Categorieale vakvereniging Financiën
Oorspronkelijk opgericht op 24 november 1889 en aangesloten bij Ambtenarencentrum en CESI.

Grondslag

De bond is onafhankelijk, zonder binding met een bepaalde geestelijke stroming of politieke partij, onder volledige eerbiediging van de godsdienstige, wereldbeschouwelijke of politieke overtuiging van zijn leden.

Secretariaat

Strevelsweg 700/305,
3083 AS Rotterdam
T 010 - 410 16 58, F 010 - 210 01 17
I www.ncf.nl, E info@ncf.nl

Voorzitter

Albert van der Smissen, 06 - 24 69 88 66

Penningmeester

Wim Zijlstra, 06 - 81 38 66 91
Middelburgsestraat 31,
4388 NS Oost-Souburg
Bankrekening 141632 t.n.v. NCF

Secretaris

Ad van Gaans, 06 - 24 69 88 93

Bestuurslid collectieve belangenbehartiging

Jos Voortman, 06 - 24 69 81 89

Vertegenwoordigers GOBD

Marianne Wendt, 010 - 410 16 58
Han Vonk, 06 - 24 69 88 71

Bestuurslid Groene zaken

Eelke Renkema, 06 - 24 69 85 80

Bestuurslid Blauwe zaken

Tom Geelhoed, 06 - 24 69 39 99

Bestuurslid landelijke diensten

Jos Voortman, 06 - 24 69 81 89

Bestuurslid medezeggenschap

Fred Goverde, 06 - 24 69 88 37

Bestuurslid PR & dienstverlening

Piet van Sintmaartensdijk,
06 - 24 69 88 92

Ledenadministrateur

Rinus Oudeman
Gardeniadal 3, 2317 HV Leiden

Van de voorzitter

Nieuwe identiteit, nieuwe uitstraling

De oude Financien is niet meer. Met gepaste trots presenter ik jullie deze nieuwe Bondig. Een nieuwe identiteit, een nieuwe uitstraling. Uiteraard wel met de vertrouwde service. De NCF; warm en dichtbij. Daarmee bedoel ik dat wij bij jullie op de werkvloer staan, dichtbij onze leden.

The screenshot shows the NCF website interface. At the top, it says 'NCF behartigt.' Below that, there's a section titled 'De warmte van de grootste bond.' with a sub-header 'Ik ben de toekomst' and a photo of a person. Another section says '6 maand gratis!' with a sub-header 'Nieuwe leden aanbieding'. There are also sections for 'Thema's' (listing ACW, Duurzaamheid, Pensioen, Scholing) and 'Nieuws' (listing Manifest). A 'NCF nieuwsbrief' section is also visible. At the bottom, there's a 'Mijn NCF' section with a table of news items.

Onderwerp	Categorie	Datum
Nieuwsbericht NCF forum ipsum	Nieuws	29 oktober 2010
Jan Jansen vandaag jarig	Verjaardagen	29 oktober 2010
Jongeliedendag 2010	Rijksvakbonden	27 oktober 2010
Interview met Marianne Windt	Nieuws	23 oktober 2010
Litleg vergoedingen	Procedures	12 oktober 2010

We hebben jullie in de afgelopen maanden al een beetje laten zien hoe onze nieuwe identiteit er uit gaat zien. Binding is de naam van onze nieuwsbrief en Bondig die van ons magazine. Als nieuwe slogan hebben we gekozen voor 'NCF behartigt' omdat dit is wat wij doen.

Wij behartigen jullie belangen, zowel collectief als individueel. En dat doen we met warmte en gevoel voor jullie. De NCF kijkt naar de persoon en gaat dan vanzelfsprekend met de tijd van deze persoon mee.

Nu ik dit schrijf zijn de gesprekken over een nieuw Sociaal Flankerend Beleid (SFB) nog bezig. Noodzakelijk om aan iedereen voldoende handvatten te kunnen bieden in deze voor ons moeilijke tijden. Via onze nieuwsbrief Binding hebben jullie de mogelijkheid gehad om aan te geven welke informatie jullie nog wensen en welke informatie jullie nog missen. In een tijd waarin onze werkgever ons in de steek laat zoeken wij de dialoog op met de dienstleiding. Het doel is helder: wij willen het beste voor jullie.

Een warme groet van jullie voorzitter,

Albert van der Smissen

Albert van der Smissen

Informatiebehoefte Sociaal Flankerend Beleid

De NCF hecht grote waarde aan een goede voorlichting over de mogelijkheden - en misschien wel de kansen - die het Sociaal Flankerend Beleid ons biedt, eventueel in relatie tot pensioen of deeltijdpensioen, óf in combinatie met minder werken of ergens anders gaan werken. Ook de combinatie met 'voor jezelf beginnen' is een mogelijkheid. Wij zouden het namelijk heel erg jammer vinden als jij als NCF-lid

uiteindelijk zou zeggen: "Dat heb ik niet geweten."

Inmiddels heeft ieder actief NCF-lid via Lotus Notes een enquête ontvangen. Deze is tot stand gekomen door samenwerking van de NCF met het mobiliteitsteam van de Belastingdienst. We proberen via deze enquête inzicht te krijgen waar jullie informatiebehoefte ligt en hoe jullie deze informatie willen ontvangen.

Enquête

Om ons en jezelf inzicht te verschaffen in deze belangrijke materie, verzoeken wij jullie om de enquête in te vullen.

Meer informatie kun je vinden op de NCF-website.

Op weg naar de OR verkiezingen van 2012

NCF biedt ondersteuning en begeleiding

Volgens sommige “deskundigen” wordt 2012 een bijzonder jaar. Klimaatverandering? Culturele en politieke omwentelingen? In ieder geval worden er in dat jaar in veel regio's en dienstonderdelen ondernemingsraadsverkiezingen gehouden. De noodzakelijke voorbereidingen vangen nu al aan. Dat voor de NCF de inzet voor die verkiezingen “anders” zal zijn, is duidelijk. Immers, onze werkgever is aan het reorganiseren en dwingt daarmee de NCF tot een (pro)actieve houding.

Meer informatie kun je vinden op de NCF-website.

volledig te willen zijn; mobiliteit, boventaligheid en huisvesting houden onze gemoederen flink bezig. In het kader om “het huis op orde te krijgen”, richt de dienstleiding een landelijk kantoor in, is er aandacht voor de kwaliteit van het leidinggeven en staat de burger centraal. Tenslotte hebben we nog te maken met de bezuinigingen van het gedoogkabinet. Hoe gaan die uitpakken? Allemaal spannende ontwikkelingen die op zijn minst de stelling rechtvaardigen dat ondernemingsraadwerk belangrijk werk. Analyserend vermogen, oordeelsvermogen, besluitkracht, overtuigingskracht, samenwerkingsgericht en resultaatgericht werken zijn belangrijke competenties, evenals het opkomen voor het personeelsbelang zonder de belangen van de organisatie uit het oog te verliezen. Het belangrijkste is dat je aan die competenties wilt werken. De NCF zal je hierbij professioneel ondersteunen. Samen met jou willen we de belangen van onze leden behartigen en de warmte van de NCF uitstalen. Schroom daarom niet om hier eens met een kaderlid over te praten. Je bent ook van harte welkom op een van onze bijeenkomsten.

Informatie, kennis en netwerken

De NCF is goed vertegenwoordigd in netwerken en platforms waar kennis en informatie wordt gedeeld. Via het Ambtenaren Centrum is de NCF bij het Sector Overleg Rijk vertegenwoordigd. Hier worden afspraken gemaakt over onze CAO en secundaire arbeidsvoorwaarden. De NCF is ook vertegenwoordigd in het Georganiseerd Overleg Belastingdienst. Daar is onze rechtspositie onderwerp van gesprek. Verder vertegenwoordigen ondernemingsraadleden de NCF in de Concern Ondernemingsraad. Deze raad neemt besluiten die voor de gehele Belastingdienst van toepassing zijn. En tenslotte is de NCF aangesloten bij de Confédération Européenne des Syndicats Indépendants. Deze inter-

nationale organisatie behartigt de belangen voor ambtenaren van Europese Belastingdiensten. Voor nieuwe ondernemingsraadkandidaten gaan praktische begeleiding en ondersteuning een belangrijke rol spelen. De NCF denkt hierbij aan het aanbieden van starterspakketten en competentietrainingen. Verder krijgt onze internetsite een belangrijke update en willen we via de sociale media onze achterban bereiken. Deze belangrijke zaken zijn een reden om actueel betrokken te blijven met onze leden én met elkaar.

Is ondernemingsraad- of kaderwerk wat voor jou?

Binnen de dienst is veel aan de hand en staat er veel te gebeuren. Zonder

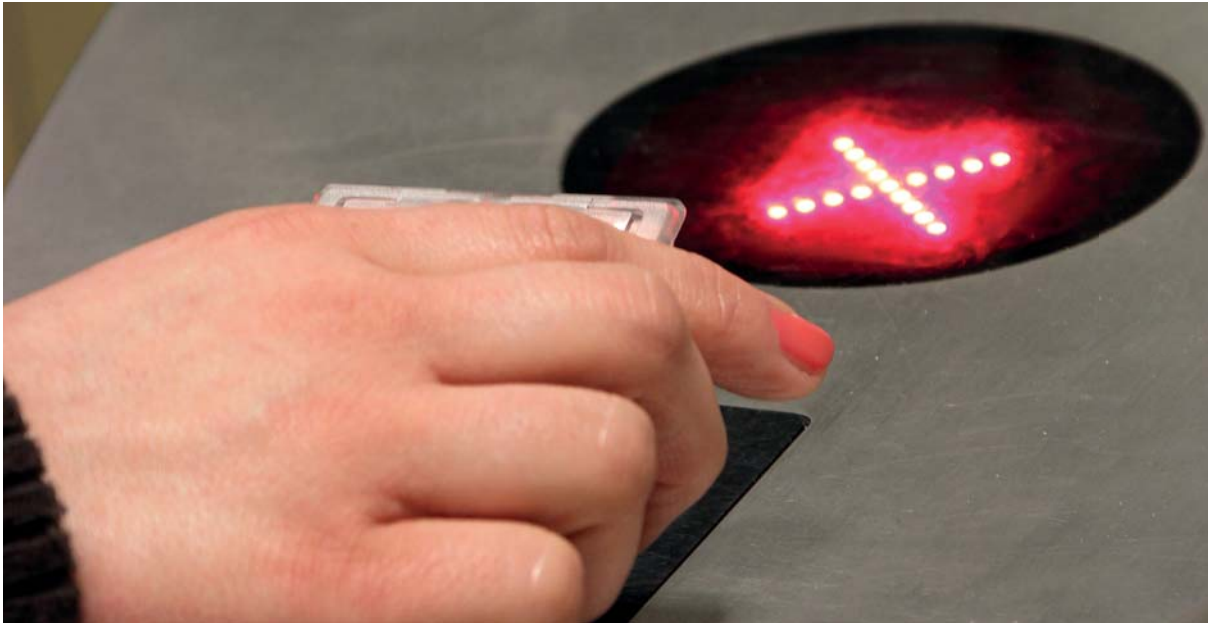

Arjan van der Stelt

Hou ook de website www.ncf.nl in de gaten. Wil je direct informatie? Neem dan contact op met Fred Goverde. Hij is bereikbaar op telefoonnummer 06 24 69 88 37.

Een uitleg van de disciplinaire procedure

Plichtsverzuim

Binnen onze maatschappij is er steeds meer aandacht voor het onderwerp integriteit. De samenleving moet erop kunnen rekenen dat de overheid haar publieke taken op een geloofwaardige, verantwoorde en zorgvuldige wijze uitvoert. Ondanks inspanningen om integriteitincidenten te voorkomen, kan het voorkomen dat het bevoegd gezag door eigen waarneming of door signalen binnen of buiten de organisatie kennis neemt van een vermoedelijke integriteitschending. Op dat moment is er een 'vermoeden van plichtsverzuim' ontstaan en zal er een disciplinaire procedure worden opgestart. In de dagelijkse praktijk blijkt echter dat er veel onduidelijkheden bestaan over het verloop van zo'n procedure.

De gang van zaken

Plichtsverzuim is een breed en veelomvattend begrip. Het gaat niet alleen om het gedrag op de werkvloer, maar ook om zaken die zich in de privésfeer afspelen. Als het bevoegd gezag het vermoeden heeft dat er sprake is van plichtsverzuim, dan zal er eerst een feitenonderzoek worden gedaan. Dit is om te achterhalen wat er nu precies is gebeurd. Soms vindt het bevoegd gezag het niet verstandig dat je gedurende dit onderzoek aanwezig bent op de werkvloer. Zo kan men er voor kiezen om je de toegang tot het gebouw te ontfemen of tot schorsing over te gaan. In minder zware zaken kan er bijzonder verlof worden verleend of kunnen er tijdelijk andere werkzaamheden op een andere werkplek worden opgedragen. Als het bevoegd gezag na het feitenonderzoek tot de conclusie is gekomen dat er daadwerkelijk sprake is van plichtsverzuim, dan zul je een tenlastelegging ontvangen. Hierin kun je formeel lezen wat de werkgever jou verwijt. Je zult binnen de gestelde termijnen in de gelegenheid worden gesteld om jezelf te verantwoorden. Het is in deze fase zeer aan te raden om een jurist in de arm te nemen. Na de verantwoording volgt er vaak een voornemen tot het nemen van een (straf) besluit. Hiertegen kun je nog je bedenkingen indienen. Nadat deze bedenkingen zijn gewogen, zal het bevoegd

gezag een primair besluit nemen. Daarin staat welke straf het bevoegd gezag aan jou zal gaan opleggen.

Verdere mogelijkheden

Binnen zes weken na uitreiking van dit besluit kun je hier tegen bezwaar maken. Doe je dit niet, dan staat het besluit in rechte vast. Na het bezwaar volgt het besluit op bezwaar. Dit is een heroverweging van alle argumenten. Is deze uitspraak wederom niet naar jouw tevredenheid dan zit er niets anders op dan beroep in te stellen bij de rechtbank. Nadat de rechtbank alle argumenten van beide partijen schriftelijk heeft ontvangen, zal er een zitting plaatsvinden waarin zowel jij als het bevoegd gezag de standpunten nog mogen toelichten. Als ook de rechtbank onvoldoende oren heeft gehad naar jouw verhaal dan kun je tot slot nog terecht bij de Centrale Raad van Beroep in Utrecht. Deze hoogste instantie geeft een laatste oordeel over het disciplinaire besluit dat is opgelegd. Al met al, een rechtsgang die je heel wat energie en tijd zal kosten.

Het is goed om te weten dat de juristen van de NCF professioneel beoordelen of er een redelijke kans bestaat dat je in een procedure gelijk zult krijgen. Op die manier weet je beter waar je aan toe bent en kom je bovendien niet voor onnodige kosten te staan.

Jacqueline
Choufoer-van
der Wel

Verder gaan na een auto-ongeluk

Het kan verkeren

'Het kan verkeren.' Wie kent er niet de veel aangehaalde lijfspreuk van onze beroemde dichter Bredero. 'Geluk, ongeluk, voor- en tegenspoed, het is allemaal voor ons weggelegd.' Dat zijn wijze woorden, maar hoe gaan we ermee om als we ons plotseling met tegenspoed geconfronteerd zien? Voor Suzy Boghos is dat een herkenbare situatie. Zij was kort geleden betrokken bij een auto-ongeluk. Een nare ervaring met vergaande gevolgen die ze met ons wil delen. Wat doet zo iets met je en hoe kijken anderen daar tegenaan?

Suzy wil graag een paar handvatten meegeven voor collega's die zich door ziekte of na een ongeluk in een soortgelijke situatie bevinden. 'Als je met gips rondloopt, dan is dat zichtbaar. Mensen hebben daar makkelijker begrip voor. Maar als je klachten niet duidelijk zichtbaar zijn, ligt dat vaak moeilijker. Wees daar naar jouw collega's duidelijk over. Onderschat de gevolgen van een auto-ongeluk niet. Begin je te snel met werken, dan kan het herstel langer duren en daar heb je uiteindelijk alleen jezelf maar mee. Accepteer de herstelperiode en neem daar de tijd voor'.

Klachten

Suzy kreeg in juli vorig jaar een nieuwe functie bij Belastingdienst/Toeslagen in Enschede. Ze kon daar gaan werken op de afdeling invordering. Een mooie uitdaging, alhoewel het werk totaal iets anders was dan wat ze eerder bij de B/CFD deed. Hoewel Suzy in Almelo woont had zij geen problemen met de reisafstand. Hiervoor gebruikte zij de auto. Net als op 19 oktober 2010. Op weg naar huis reed Suzy de A35 op. Omdat er werkzaamheden waren raakte zij even afgeleid vanwege iemand die zich op de vluchtstrook bevond. Inmiddels gaf de snelheidsmeter ruim 100 kilometer per uur aan toen zij er achter kwam dat haar voorganger bijna stilstond. Suzy wil stoppen maar is te laat. Er volgt een klap, de airbag doet het niet, Suzy smakt tegen het stuur en vervolgens weer terug op de bestuurdersstoel. 'Het klinkt misschien vreemd, maar direct na het ongeluk en de eerste hulp had ik vrij weinig last van blessures. Eigenlijk wilde ik de volgende dag weer aan het werk gaan', vertelt Suzy. 'Maar toen ik de volgende ochtend wakker werd, was dat wel anders. Ik had erg veel pijn. Nadat er in het ziekenhuis röntgenfoto's waren gemaakt, werd duidelijk dat ik een

aantal kneuzingen van de klap had overgehouden. Om daar overheen te komen kreeg ik drie weken rust voorgeschreven. Ik vond het vervelend om zolang thuis te zijn, maar erger nog, ik was pas goed en wel met mijn nieuwe werk begonnen. Hoe moest dat nu verder?' Alle goede bedoelingen van Suzy ten spijt, de specialist vertelde haar om er nog eens drie weken extra rust bij te nemen. In december begon Suzy weer voorzichtig met werken, op therapeutische basis.

Herstel

Zo op het eerste gezicht is er niets aan Suzy te zien wat er op wijst dat zij van een auto-ongeluk herstellende is. Al pratende blijkt zij een gedreven, representatieve en vlotte collega te zijn. Toch valt het hersteltraject haar zwaar. 'Het lijkt wel of de klachten elkaar afwisselden. Van de nekklachten ging het geleidelijk over in ruggpijn. En na een paar uur werken komt daar nog eens hoofdpijn bij. Dat had natuurlijk ook invloed op de invulling van mijn vrije tijd. Ik mag graag naar de sportschool gaan om te trainen maar dat is er voorlopig even niet meer bij.' Met hulp van de fysiotherapeut en osteopaat werkt Suzy

Arjan van der Stelt

eraan om van haar klachten af te komen. Dat gaat 'stapje voor stapje' en de vraag blijft: hoe lang nog?' De osteopaat was daar in zekere zin duidelijk over: 'Onderschat de klachten niet en luister heel goed naar je lichaam. Juist de gezonde indruk die ik maak zorgde er voor dat ik met mijn klachten door anderen niet altijd werd begrepen. Althans, zo kwam dat op mij over. Ik had het er moeilijk mee als iemand met de beste bedoelingen tegen mij zei: 'Na januari kun je er weer voltijds tegenaan.' Er is nu eenmaal veel werk te doen dat ik graag wil aanpakken. En je weet dat andere collega's dit nu moeten opknappen. Maar als ik me concentreer of als ik teveel informatie krijg te verwerken, dan levert me dat al gauw een fikse hoofdpijn op. Je wilt wel maar je kunt simpelweg niet. En nee, dat is aan mijn uiterlijk niet te zien. Het gegeven dat ik in een nieuw team zit en niet dat kan doen wat ik graag had willen doen knaagde aan mij. Gelukkig kan ik daar nu beter mee omgaan. Je moet er over kunnen praten; helder zijn. Dat geeft duidelijkheid voor je collega's. En eerlijk is eerlijk; ik krijg van de werkgever de ruimte om te herstellen'.

De auto van Suzy na het ongeval.

Ledenraadpleging

Maart roert zijn staart. En niet alleen dat; traditiegetrouw is dan ook weer de tijd aangebroken voor de regionale Ledenraden. Deze zijn bedoeld ter voorbereiding op onze jaarlijkse Algemene Vergadering in Doorn. De Ledenraden zijn belangrijk. Je kunt hier als aanwezig lid stemmen over agendapunten die op de Algemene Vergadering worden behandeld. Je kunt je ook laten afvaardigen om - in geval van stemming op de Algemene Vergadering - je eigen regio te vertegenwoordigen. Veel leden maakten van de gelegenheid gebruik om zich te laten informeren over cao-ontwikkelingen, mobiliteit, avondopenstellingen en tal van andere onderwerpen. Daarnaast werd inzicht gegeven in de financiële jaarstukken en begrotingen van onze vakbond. Uiteraard was er voor iedereen voldoende gelegenheid om zijn of haar zegje te doen over het gevoerde beleid van de NCF in 2010 en over het toekomstig beleid van 2011 en verder. Bijzonder voor deze keer was dat de leden zich digitaal konden aanmelden; een primeur! Ter voorbereiding op het bezoek van de Ledenraad kon ook de vergaderset voor de Algemene Vergadering via www.ncf.nl worden opgevraagd. De Ledenraden werden voorgezeten door onze regioconsulenten.

Reorganisatie of niet

Meningsverschil over ‘bulten en gaten’

Meer informatie kun je vinden op de NCF-website.

De bonden zijn het niet eens met de dienstleiding over de voorgenomen uitvoering van het mobiliteitsbeleid; het zogenaamde ‘bulten en gaten-verhaal’. Zij vinden dat als de werkgever besluit om medewerkers op andere plekken te gaan inzetten, er sprake is van een zodanige structuurverandering dat dit gezien moet worden als een reorganisatie. Hierdoor zou fase 2 van het Sociaal Flankerend Beleid in werking moeten worden gesteld. De bonden baseren zich hierbij op artikel 49b van het ARAR. Hierin wordt een reorganisatie als volgt gedefinieerd: ‘ledere wijziging van de organisatiestructuur, de omvang of de taakhoud van een ministerie of een onderdeel daarvan, waaraan personele consequenties verbonden zijn’. Bij een onderdeel met boventaligheid (een zogenaamde bult) verandert de omvang van dat onderdeel. Deze wordt namelijk minder. Daar zijn personele gevolgen aan verbonden omdat hij of zij immers ergens anders moet gaan werken. Dit kan volgens de bonden niet anders dan als een reorganisatie worden gezien.

RPVB of ARAR

Onze werkgever is echter van mening dat het ‘bulten en gaten-verhaal’ geen reorganisatie is. Zij vinden dat de organisatiestructuur en ook het werk hierdoor niet wijzigt. Zij zien de verplaatsingen als een normale organisatieontwikkeling. Tegelijkertijd voorziet onze werkgever wel dat er niet genoeg medewerkers bereid zijn om met hun werk mee te gaan.

“ Niet genoeg medewerkers bereid. ”

Maar omdat zij een reorganisatie fase 2 niet onderkent, kan er ook niet worden overgegaan naar een reorganisatie fase 3. In deze fase kunnen medewerkers via vastgestelde regels uit het RPVB verplicht worden om op een andere werkplek te gaan werken. Omdat onze werkgever niet over kan gaan naar fase 3 maar anderzijds wel medewerkers wil verplichten om ergens anders te gaan werken, wil zij gebruik gaan maken van de artikelen 57 en 58 van het ARAR. Op basis van artikel 58 van het ARAR is het mogelijk om medewerkers gedurende een half jaar ander werk op te dragen of naar een andere werkplek te verplaatsen. Na een half jaar keren ze dan terug naar hun eigen werkplek. Op basis

van artikel 57 is het mogelijk om medewerkers definitief ander werk op te dragen of naar een andere werkplek te verplaatsen. Deze artikelen zijn echter bedoeld voor specifieke gevallen, bijvoorbeeld omdat er een medewerker op een sleutelfunctie vertrekt of omdat een onwerkbaar situatie is ontstaan tussen twee collega's die constant ruzie hebben. De artikelen 57 en 58 zijn niet bedoeld om een collectief organisatieprobleem op te lossen.

Dagelijkse praktijk

De dienstleiding vindt dat het oplossen van de ‘bulten en gaten’ tot de normale organisatieontwikkeling hoort, medewerkers hebben geen recht op de fase 2-faciliteiten uit het SFB en kunnen indien nodig individueel, willekeurig en dwingend verplaatst worden op basis van artikel 57 en 58 van het ARAR. De bonden vinden dat de zaak opgelost moet worden via een fase 2-reorganisatie, medewerkers recht hebben op fase 2-faciliteiten en dat zij alleen op basis van vrijwilligheid verplaatst kunnen worden. Indien blijkt dat in fase 2 de ‘bulten en gaten’ onvoldoende worden gladgestreken, dan kan in samenspraak met medezeggenschap en de centrales in het GOBD besloten worden om over te gaan naar fase 3. Op basis van de regels in het RPVB wordt dan bepaald wie er verplicht moet verkassen. In de hedendaagse praktijk ziet de NCF nu al dat er besluiten of voorgenomen besluiten

voorgelegd worden aan de medezeggenschap die de zienswijze van de dienstleiding weerspiegelen. Naar onze mening zijn deze besluiten juridisch niet houdbaar.

“ Besluiten juridisch niet houdbaar. ”

Desondanks lijkt het de NCF niet wensbaar om het meningsverschil met de dienstleiding via individuele bezwarenprocedures uit te vechten. Op korte termijn zal dan ook via het georganiseerd overleg, verbinding worden gezocht. Wordt vervolgd.

Advies van de NCF

Indien jij op basis van artikel 57, tweede lid sub b (ARAR) overgeplaatst wordt, dan adviseert de NCF je om hiertegen in bezwaar te gaan. Als NCF-lid kun je hierbij ondersteuning krijgen van een Individuele Belangenbehartiger uit jouw regio. Hun contactgegevens vind je op de voorlaatste pagina van dit magazine.

Column

Peertjeshersenspinsels

De man, die een eindje verder bij mij in de straat woont, kijkt altijd sacherijg. Dat weet ik omdat ik hem regelmatig zie lopen met zijn hond. Het beest oogt overigens ook niet bepaald vriendelijk en in die zin lijkt hij een beetje op zijn baas. Althans, dat is mijn veronderstelling. Nu lijkt dit allemaal niet zo relevant, maar niets is minder waar.

Plotsklaps en ongewild

Het toeval wil namelijk dat mijn echtgenote op maandag altijd haar oppasdag heeft. Ons kleinkind wordt dan met alle benodigdheden bij ons thuis afgeleverd, met als klap op de vuurpijl; hun hondje, die hoort ook in de opvangregeling. Nu is het mijn taak om de viervoeter met enige regelmaat uit te laten. Dat is verworden tot een ingesleten traditie. Op die eerste dag van de week, terwijl ik onbekommerd liep te wandelen, werd ik plotsklaps en ongewild geconfronteerd met die verre buurtbewoner met zijn hond.

“Ik kon de man niet meer ontwijken. Ik wilde wel, maar mijn leenhondje dacht daar anders over.”

Ik kon de man niet meer ontwijken. Ik wilde wel, maar mijn leenhondje dacht daar anders over. Noodgedwongen keek ik toe hoe het tweetal elkaar begon te besnuffelen. 'U werkt toch bij de belastingdienst?', vroeg de man. De vraag kwam lukraak uit de lucht vallen en ik voelde mij wat ongemakkelijk worden. Liegen is niet mijn stijl, maar om nu onbevangen een bevestigend antwoord te geven is ook wat overdreven. Daarom knikte ik een beetje terughoudend in de hoop privé en zakelijk gescheiden te kunnen houden; een poging die hopeloos verzandde, want de man deed of hij het niet opmerkte. 'Ik ben voor mij zelf begonnen,' vervolgde hij opgewekt, 'als ZZP'er. U weet wel, zelfstandige-zonder-personeel.' Dat was duidelijk en met de ondoorgroondelijke vriendelijkheid van een belastingambtenaar eigen, beaamde ik mijn deelname in het gesprek met de opmerking: 'Zo...zo..., dat is een hele stap.'

Zwartwerkers

'Jazeker. En het is een heel gepuzzel met al die belastingzaken', antwoordde hij vijandig en hij keek mij aan alsof hij een antwoord verwachtte dat de oplossing voor zijn

probleem kon betekenen. 'Doen jullie wel eens wat aan al die zwartwerkers?', vroeg hij en zijn houding kreeg een dreigend karakter. 'Want zij pikken mijn werk in en daar heb ik dus behoorlijk last van.' Het leek alsof hij mij persoonlijk verantwoordelijk achtte voor alle fiscale misstanden in onze samenleving en met name die van hem. 'Tja, dat proberen we wel', antwoordde ik neutraal en trok een beetje aan de hondenriem in de stellige overtuiging met stille trom te kunnen vertrekken. De honden leken echter wars van alle wereldproblemen en trokken zich niets aan van de pijnlijke situatie waarin ik mij bevond. 'Minister Jan Kees de Jager wil de fiscale wetgeving vereenvoudigen en zijn collega Piet Hein Donner wil bezuinigen door ambtenaren te ontslaan. Dus die zijn al behoorlijk op de goede weg', vervolgde hij provocerend. Hij keek mij geringschattend aan en stond in afwachting van mijn reactie.

Krijg je nóg meer zwartwerkers, bedacht ik zwartgallig en knikte maar eens met gespeelde vriendelijkheid dat van alles kon betekenen. En met de veronderstelling deze zinloze discussie te hebben beëindigd, sleurde ik mijn oppashond vervolgens richting de grote speelweide. Ondertussen vroeg ik mij af of het zou schelen als die ministers hun plannen daadwerkelijk tot uitvoering zouden brengen en of zij zouden beseffen dat hun theoretische wereld anders is dan de reële werkelijkheid zoals ik hem kende. Vanuit mijn ooghoeken zag ik hoe de buurtgenoot mij op de voet was gevolgd. Voor hem was het gesprek blijkbaar nog niet voorbij en het leek of hij mijn diepste gedachten had geraden.

'Die ministers slachten de kip met gouden eieren', riep hij van verre, 'en daar kan ik dan ook mooi mijn voordeel mee doen.' En voor het eerst sinds jaren bespeurde ik een triomfantelijke glimlach op zijn gezicht terwijl hij toekeek hoe zijn hond tegen de lantaarnpaal piste.

Peertje

Niet bang van reorganisaties

“
Dat past goed bij
mijn bedrevenheid.
”

De baas van de Belastingdienst is geen fiscalist en hij vindt dat helemaal niet erg. De ministerraad vond het ook niet erg. Anders had dit college op 1 juli 2009 wel een belastingdeskundige benoemd tot directeur-generaal van de Belastingdienst. Peter Veld is het hier mee eens. “Als men echt fiscale sturing nodig had, dan had men mij niet moeten nemen natuurlijk. Kennelijk lag de prioriteit ergens anders.”

Het is vrijdag. Het voorjaarszonnetje, casual friday en waarschijnlijk het aanstaande weekend zorgen voor vrolijk gestemde medewerkers op de tweede verdieping van het Ministerie van Financiën. Peter Veld draagt een mooi donker pak. Vrijdag vindt hij een aardige dag. Dan is hij bijna altijd op kantoor. “Er zijn geen vaste dingen, er komt van alles voorbij, soms een interview. Iedereen die me nodig heeft om wat te bespreken kan dan binnenvallen.” Zijn werkkamer, met flink veel glas, is niet al te groot en ziet uit op de binnenplaats. Opvallend is de wandversiering. Aan de overkant van het bureau hangt een kleurrijk schilderij dat hij bij zijn afscheid van de IND heeft gekregen. Achter zijn stoel hangt een even bijzondere als enorme foto van een dame. Zij draagt een jurk gemaakt van aan elkaar gehaakte, blauwe belastingenveloppen.

Gelukkige grootvader

Ontspannen vertelt hij over zijn loopbaan bij de overheid en over het leven daarnaast. Hij prijst zich gelukkig dat hij ervaringen en kundigheden verworven in de ene baan, steeds prima kon gebruiken in de volgende baan. Met spijt deelt hij mee geen tijd meer te hebben voor sport, behalve dan een wekelijks partijtje tennis, terwijl hij toch met plezier veel sporten heeft beoefend en een ‘fanatiek basketbalspeler’ was. Ook is er geen tijd meer voor schaken. Na het overlijden van zijn vader, drie jaar geleden - zijn moeder was al eerder overleden - is er van carnaval vieren niets meer gekomen. Hij bekent, licht blozend, dat zijn politieke voorkeur zweeft tussen middenpartijen als PvdA en CDA. Hij glundert als hij zijn twee klein-zonen (vier en twee jaar) noemt. Een derde kleinkind wordt

binnenkort verwacht. Iedereen hoopt op een meisje.

Fiscus past bij mij

Peter Veld vergelijkt de Belastingdienst met een familiebedrijf. “Het houdt zelfs niet op bij het pensioen. Kijk naar het grote aantal leden van de verenigingen van oud-medewerkers van de Belastingdienst, ik denk dat dit uniek is. Op deze schaal kom je dat bij andere organisaties niet zo gauw tegen. Kennelijk heeft de dienst een grote impact waardoor mensen er zich zo lang na hun actieve leven nog betrokken bij voelen. Ik vind dat heel positief.” Hij is pas op zijn 58e belastingambtenaar geworden. Peter Veld gaat in ieder geval door tot de pensioengerechtigde leeftijd. “Ik dacht, ik ben gezond en ik kan nog wel een keer een hele functie aan. In een gesprek met de Algemene

Bestuursdienst van Binnenlandse Zaken had ik gezegd dat ik graag naar een uitvoeringsorganisatie wilde en ook dat de Belastingdienst wel bij mij zou passen. Waarom een uitvoeringsorganisatie? Ik heb veel beleidswerk gedaan, en dat vond ik ook wel heel erg leuk, maar ik zeg altijd: De politiek mag dan mijn opdrachtgever zijn, eigenlijk vind ik dat ik voor de samenleving werk. Ik vind ook dat je aan de uitvoeringskant het meest kunt bereiken. En wat ik daar nog meer fijn aan vind, is dat wat je vandaag met je medewerkers, het management of de medezeggenschap bedenkt, daar bij wijze van spreken morgen al aan begonnen kan worden. Dat past goed bij mijn bedrevenheid."

Naar de paters

Peter Veld is geboren in Ravenstein, aan de Brabantse kant van de Maas. "Aan de goede kant van de Maas", haast hij zich erbij te zeggen. Zijn moeder komt uit een boerenfamilie en zijn vader werkte in een familie-bedrijf dat mengvoeders leverde aan boeren. Hij wilde beslist naar school om te leren. Daarin moedigden zijn ouders hem ook aan. "Joh," zeiden ze, "je kunt goed leren, je hoort bij de beste jongetjes van de klas, ga maar naar een goede school."

“ Ga maar naar een goede school. ”

Hij koos de kostschool van de paters Kapucijnen in Oosterhout met het idee om missionaris te worden. Zover is het niet gekomen, maar het gymnasium heeft hij daar wel afgerond. Het pater worden was een grote ambitie. "Ja, dat wilde ik echt. In mijn lagere schooltijd, de tijd nog van het zogenaamde rijke roomse leven, kwam het in heel veel families voor dat jongens pater, missionaris of priester wilden worden. Maar in mijn familie eigenlijk helemaal niet. Mijn ouders waren er niet zo voor. In Oss was toch ook een prima school? Maar ik wilde beslist naar de paters. Waarom weet ik niet meer zo

precies. Misschien is het bij mij gaan leven door de vele kerkelijke hoogtenpunten die je toen in Brabant had, zoals processies. Bij ons in het dorp ontmoette je ook paters en mensen die priester geworden waren. Achteraf denk ik dat het toen al enigszins in mijn persoonlijkheid zat, een beetje idealistisch proberen goede dingen te doen. Dat heeft altijd in mij gezeten."

Lef hebben

Mede dankzij zijn kennis over de problematiek van het opknappen van oude wijken in Nijmegen, geëtaleerd in zijn afstudeerscriptie, mocht hij bij het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening een vacature voor beleidsmedewerker stadsvernieuwing vervullen. Bij dit departement zou hij twintig jaar blijven. Door een enorme verjongingsbeweging is hij er al in 1980 in leidinggevende functies terecht gekomen. Een aardig 'uitstapje' noemt hij zijn voorzitterschap van de Human Settlements van de VN in Geneve. Nee, hij hoefde niet naar Zwitserland te verhuizen, dit baantje kon hij gewoon in Den Haag uitoefenen. Wel was er af en toe een dienstreis nodig naar enkele Europese landen. Van die landen maakte hij analyses over de ontwikkeling van de volkshuisvesting. Onder meer in Ierland en, na de 'val van de muur', ook in de drie Baltische staten. Het internationale werk beviel hem goed. "Ja, je krijgt het er zomaar bij. Ik heb er veel van geleerd en heb dat in latere functies weer goed kunnen gebruiken. Hoe beweeg je je internationaal, hoe vermijd je dat je verhaal te stroperig wordt. En je ontwikkelt je zelfvertrouwen. Ik heb gemerkt dat het belangrijk is jezelf te blijven en dat je alleen die dingen moet doet waar je achter staat. En die moet je dan ook zelf aanpakken. Niet afwachten want dan duurt het te lang. Zo heb ik geleerd me vrij te bewegen, lef te hebben en ook niet bang te zijn dat ik niet alle talen spreek. Actief beheers ik alleen Engels en daar kan ik mij behoorlijk mee redden. Later heb ik dat bij de IND goed kunnen gebruiken."

Niet bang

De vele reorganisaties en veranderingen die hij bij VROM, Sociale Zaken en de IND heeft mee-

gemaakt hebben hem geleerd niet bang te zijn een reorganisatie aan te pakken. "Daar heb ik mijn angst voor verloren, zo ik die al had." Hij heeft het gevoel dat hij door al die in het verleden opgedane ervaringen directeur-generaal bij de Belastingdienst is geworden. "Natuurlijk, ik heb mezelf niet benoemd, maar door dat de problemen bij de Belastingdienst in de sfeer lagen van organisatie en bedrijfsvoering, snap ik dat men heeft gezocht naar iemand die daar ervaring in heeft opgedaan. Dus is het logisch dat ze iemand zochten die

Drs. P.W.A. (Peter) Veld

Geboren: op 29 december 1951 in Ravenstein.

Woont: met vrouw in Zoetermeer. Het echtpaar heeft een zoon en een dochter en twee kleinzonen.

Opleiding: gymnasium in Oosterhout.

Studeerde: politicologie aan de Katholieke Universiteit Nijmegen.

Loopbaan: begon op 1 april 1978 bij het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Van 1996 tot 1998 was hij voorzitter van het Comité on Human Settlements van de VN in Genève. Van 1998 tot 2003 werkte hij bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Eerst als directeur Toezicht, later als plaatsvervangend secretaris-generaal. In mei 2003 werd hij hoofd-directeur van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1 april 2009 - heden: directeur-generaal van de Belastingdienst.

de organisatie weer een stapje verder kan brengen in de toekomst. En daar ligt nu precies mijn motivatie en mijn passie. Tot dusver kan ik alleen maar zeggen dat ik me als een vis in het water voel en ik heb ook het idee dat het wederzijds goed klikt tussen onze dienst en mij. Daar ben ik natuurlijk erg blij mee.”

Plezierige dinsdag

De directeur-generaal haalt een BlackBerry uit de binnenzak. Wat een uitkomst is zo'n apparaatje. In een oogwenk lepelt hij de agenda van de, bijna, afgelopen week op. De maandag blijkt de minst aangename dag: het is een vergaderdag. Er is altijd bestuursraad (overleg met de secretaris-generaal en de andere DG's) dat 'maar een uurtje' duurt. Daarna overleg met het management-team Belastingdienst, bijna wekelijks gevolgd door een avondsessie. Dan wordt het dinsdag en breekt de plezierigste dag van de week aan. Peter Veld gaat op dienstbezoek. Het laatste bezoek was bij de FIOD in Utrecht. Daar sprak hij met medewerkers over enkele opsporingsprojecten en een systeemfraudezaak. "We zijn dan met de inhoud bezig en ik hoor waar mensen mee bezig zijn en waar ze tegenaan lopen. Natuurlijk ben ik geen 'opspoorder', zodat ik hen in die zin niet kan helpen. Maar ik snuif wel de onderwerpen op, want ik vind het heel belangrijk te weten wat er op de werkvloer speelt. En op mijn manier kan ik daar heel veel mee doen."

Jacques van Kesteren

Een kleinere dienst

Soms is het tegenovergestelde het geval en krijgt de DG bezoek van de werkvloer. Onlangs nam Peter Veld

het manifest 'Samen sterk voor publiek werk' in ontvangst. In deze verklaring, opgesteld en aangeboden door leden van de vakbond NCF, uitten meer dan 4000 belastingambtenaren hun zorg over de bezuinigingen bij de Belastingdienst. Ook bepleitten zij dat de kwaliteit van het belastingwerk geen geweld moet worden aangedaan. Op de vraag wat hij ervan vindt, antwoordt hij diplomatiek en een beetje plichtmatig. Natuurlijk vindt hij het "hartstikke goed dat er meegedacht wordt over de toekomst van de Belastingdienst".

“ Sterk voor publiek werk. ”

Hij is het ook helemaal eens met de zorg over de kwaliteit van het werk. Er is echter één grote maar. "We hebben wel te maken met een regeerakkoord met allerlei bezuinigingen en taakstellingen. Dus graag samen op pad om slimmer te werken en met

meer eenvoud ook minder werk doen." Als hij met pensioen gaat, het is dan al 2016, verwacht hij dat de verjonging van de Belastingdienst flink zal zijn toegenomen. En dat de dienst kleiner zal zijn. "Of er dan echt 5000 mensen minder bij de dienst zullen werken weet ik natuurlijk niet precies. Grosso modo ga ik er wel van uit. Als je budget er met 1/6 op achteruit gaat, dan betekent dit ook het personeelsbestand met 1/6 zal krimpen. Ik heb deze stelling al eerder betrokken en ik denk dat dit nog steeds een realistisch scenario is. De samenleving houdt gewoon wat minder van ambtenaren."

Het weekend is weer een uurtje dichterbij gekomen. Hij loopt met het plan rond om met zijn echtgenote naar het filmfestival in Zoetermeer te gaan. Ze draaien er films over het hedendaagse leven in Indonesië, gezien door de bril van een Nederlander uit een Indisch nest. Maar eerst komen de kleinzonen op bezoek. Zij zullen hem meetronen naar de zolder. Daar ligt het speelgoed klaar waar ooit hun vader mee speelde.

'Wat een uitkomst is zo'n apparaatje. In een oogwenk lepelt Peter Veld zijn agenda op'

Reorganisatieacademie

Verandermanagement in de praktijk

Vrij recent heeft een gerenommeerde onderwijsinstelling een nieuwe onderwijsvorm aan haar cursusaanbod toegevoegd; de zogenaamde 'reorganisatieacademie'.

De cursus is bedoeld voor mensen die opereren op het gebied van management, personeelszaken en 'human resource'. In een aanbod van twintig lessen, leer je de 'ins and outs' van het reorganiseren van een bedrijf. Er volgen beeldende illustraties van geslaagde reorganisaties en je leert bijvoorbeeld omgaan met een 'slecht nieuws-gesprek'. Ook kun je in de cursus klinkende spreadsheets vinden van 'op te leveren besparingen'. Als klap op de vuurpijl ontvang je naast een ingebonden cursusboek, spannende inkijken in het reorganisatieproces. Als je het leerboek inkijkt, kun je het volgende lezen. Aan de lezer de vraag of dit fictie of werkelijkheid is.

De psychologische benadering van het reorganisatieslachtoffer

De onderwijsinstelling gaat er in haar benadering van uit, dat reorganiseren een genot is. Let wel: in eerste instantie heeft het reorganisatieslachtoffer daar géén besef van. Immers; hij of zij is doorgaans onwetend. In de aangeboden cursus wordt er vooral op aangedrongen om gewoon door te drukken. 'Benader het reorganisatieslachtoffer direct, blijf verbaal beuken, geef niet op, houd aan en eis betrokkenheid. Duw hem in overlegvormen, maak hem medeverantwoordelijk en bombardeer hem met informatie. Praat hem angst aan, zet hoog in, overdonder hem met speeches, werkgroepen, boventaligheidsbrieven, een rondetafeloverleg, transitiegroepen en info(dagen)'.

Ook staat in de cursus beschreven hoe het slachtoffer op al dit gedram zal gaan reageren. Er komt een moment dat de heftige weerstand omslaat in gevoelens van liefde en begrip voor de organisatie en de leidinggevenden. Uiteindelijk zal het slachtoffer er zelfs van gaan genieten. In hoofdstuk 12 kun je een in de praktijk getest slachtofferreactieschema vinden. Hier kun je klinisch aflezen in welke fase de ondergeschikte zich tijdens het reorganisatieproces bevindt. Overigens geeft 'reactie 5' aan dat het doel is bereikt.

Reactie 1: Oh alsjeblieft nee niet doen
Reactie 2: Oh alsjeblieft nee niet
Reactie 3: Oh alsjeblieft nee
Reactie 4: Oh alsjeblieft
Reactie 5: Oh

In een latere fase, geeft de cursus de volgende toelichting op dit slachtofferreactieschema.

- Ad. 1 Heftige weerstandsfase (zware woede)
- Ad. 2 Zware weerstandsfase (intense boosheid)
- Ad. 3 Lichte weerstandsfase (aarzeling/tintelend erotiserend gevoel)
- Ad. 4 Aarzelend commitment (opwinding)
- Ad. 5 Overtuigd commitment (extase)

Reorganiseren en de toekomst

Zoals de cursus stelt, is reorganiseren een genot. Dit geldt niet alleen voor ondergeschikten maar ook voor leidinggevenden. Daarom gaat de onderwijsinstelling ervan uit dat het zeer wenselijk is om continu te blijven reorganiseren. Iedereen moet op een verjaardagsfeestje kunnen zeggen dat er wordt gewerkt binnen een bedrijf waar een reorganisatie gaande is. Dat maakt indruk en je zult de lachers op je hand krijgen. Maar ook als leidinggevende moet je beseffen dat een kille reorganisatie je geen windeieren zal gaan leggen. Goede en betrouwbare reorganiseerders maken sneller promotie en hun persoonlijke ontwikkeling krijgt een 'boost'. Daarnaast wordt hun CV er op indrukwekkende wijze door 'opgeleukt'.

Gevolgen voor het personeel

Over de gevolgen voor het personeel maakt de onderwijsinstelling zich niet druk. In het laatste hoofdstuk, legt ze precies de vinger op de pijnlijke plek. "De meeste ondergeschikten zijn bang en doen precies wat de leiding van hen verwacht. De ziekteverzuimstatistieken zullen tijdelijk een opwaartse curve laten zien, maar uit gedegen onderzoek is gebleken dat dit van tijdelijke aard is. De notoire dwarsliggers zoeken doorgaans op eigen initiatief hun heil elders. Indien dit niet het geval mocht zijn, dan biedt het reorganisatieconvenant in de regel ruime mogelijkheden om de ontslagprocedure succesvol op te starten en uit te voeren."

Is dit fictie of werkelijkheid? Geschrokken, beste collega's? Ik niet, want als lid van de NCF heb ik recht op individuele belangenbehartiging. Daarnaast weet ik dat WIJ de grootste vakbond zijn binnen de Belastingdienst. Dat dan weer wél.

Frank Verweij

Ook NCF

Chloé Somer

1. Een inbreker komt je huis leeghalen. Wat hoop je dat er niet meegenomen wordt. Wat is dat en waarom?

Mijn iPod Docking Station, want zonder mijn muziek ben ik nergens.

2. Hoe lang heb je vandaag voor de spiegel gestaan?

Ik denk een half uur voor het opbrengen van mijn make-up en het doen van mijn haar. 's Avonds ook nog een paar minuten om mijn make-up er weer af te halen.

5. Wat is je grootste dagelijkse ergernis?

De mensen in het verkeer. Sommige mensen moet je gewoon van de weg afhalen.

6. Welk sprookjesfiguur zou je willen zijn?

Assepoester.

7. Waar ben je het allerbangst voor?

Dat ligt eraan hoe je het bekijkt. Ik ben doodsbang voor slangen maar mijn grootste angst is om de mensen te verliezen die dicht bij mij staan.

11. Wat doe je in je vrije tijd/weekend?

Ik ga vaak stappen en/of gezellige dingen doen met mijn vrienden en familie. Verder ben ik in het weekend ook vaak te vinden bij de voetbalvereniging Elinkwijk.

12. Kan een plastisch chirurg nu of in de toekomst nog iets aan je verdienen?

Absoluut! Ik ben pro-plastische chirurgie. Nu heb ik er nog geen behoefte aan, maar in de toekomst zie ik (sowieso) Botox in het verschiet staan!

Paspoort

Naam: Chloé Somer

Loopbaan: VMBO TL, havo, openbaar bestuur juridisch medewerker met fiscaliteit als bijvak

Werk: twee jaar werkzaam geweest bij een callcenter, sinds maart 2007 werkzaam bij de Belastingdienst Utrecht-'t Gooi, afdeling zichtbaar toezicht.

Privé: Ik ben 20 jaar, single, ik heb geen kinderen en woon op mijzelf.

3. Met wie zou je een nachtje willen doorbrengen in het Amstel Hotel?

Jessy Williams; acteur uit de tv-serie 'Grey's Anatomy'.

4. Wat is je duurste kledingstuk? Wat niet?

Nou, dat valt reuze mee! Ik heb voor schoenen en jassen altijd heel veel geld over. Ik draag dan ook vaak merkkleding. Ik heb ooit wel eens € 400,- uitgegeven aan laarzen en mijn duurste jas kostte € 179,-. Voor mijn overige kleding geef ik niet zo veel geld uit.

8. Wat wil je bereiken en waar zie je jezelf staan over vijf jaar?

Ik wil snel verder met een studie. Over vijf jaar wil ik een hbo-opleiding afgerond hebben en minimaal een E-functie bij de Belastingdienst in mijn zak hebben.

9. Heb je een piercing of tattoo?

Ja, ik heb twee piercings en twee tatoeages.

10. Wil je organen van een ander als dat je leven redt? Ben je zelf donor?

Ja, natuurlijk wil ik dat! Ja, het hele pakket mogen ze van mij hebben.

13. Wat was je persoonlijk hoogtepunt van 2010?

Het behalen van mijn VMBO-diploma na een hele vervelende periode.

14. Ga je voor diamanten of parels?

Diamanten zijn mooi, maar kunnen snel 'too much' zijn. Ik ga voor parels, want die stralen klasse uit.

15. Wat eet je het liefst?

Lastige vraag. Ik hou heel erg van eten. Ik hou van boerenkool met worst maar ook van een broodje Nutella of tonijnsalade. Surinaams eten vind ik ook heerlijk.

Individuele belangenbehartigers

Vragen over uw rechten en plichten bij een probleem in relatie tot uw werk kunt u voorleggen aan onze zogenoemde individuele belangenbehartigers (kortweg IB'ers) in uw regio.

Groningen, Friesland, Drente, Overijssel en Gelderland

Theo Geraedts
06 - 16 96 95 21
055 - 52 89 652 (dienst)
055 - 53 33 280 (privé)

Piet van Andel
06 - 81 37 07 61

Friesland

Sjoerd Draaisma
0513 - 61 15 18 (dienst)
06 - 52 48 52 01 (dienst)

Noord-Brabant en Limburg

Joop van Oord
073 - 62 45 526 (dienst)

Han Reijnders
076 - 53 04 570 (dienst)

Jurgen van de Beek
0475 - 35 15 65 (dienst)
06 - 28 82 45 90

Tonnie Driessen
0412 - 697 387 (dienst)

Noord-Holland

Raymond de Goijer
020 - 68 74 300 (dienst)
06 - 27 15 53 78

Rachid Karkache
020 - 31 64 710 (dienst)
06 - 53 20 24 58

Zuid-Holland en Zeeland

Monique Blikendaal
0181 - 37 38 54 (dienst)
06 - 46 61 47 48

Kees van Koeveringe
0113 - 50 17 66 (dienst)
06 - 18 60 04 09

Flevoland, 't Gooi, Utrecht en kantoor Zwolle

Christa Ayodeji-Drost
038 - 45 68 459 (dienst)
038 - 45 68 784 (dienst)
06 - 21 98 32 59

Regioconsulenten NCF

REGIO 1 B, Noord-B, Randmeren-B, Oost-B en Rivierenland

Henk Meulman
053 - 482 37 85

Hennie Verschoor
06 - 13 59 61 77

REGIO 2 B, Holland-Noord-B, Amsterdam-B en Utrecht-Gooi

Henk Gelens
030 - 27 57 625 (dienst)

REGIO 3 B, Holland-Midden-B, Haaglanden-B en Rijnmond

John Halverhout
0182 - 57 72 77 (dienst)

REGIO 4 B, Oost-Brabant-B en Limburg

Edwin Janssens
06 - 81 37 07 63

REGIO 4 B, Oost-Brabant-B en Zuidwest

Wim de Graaf
06 - 19 00 45 51

REGIO 5 CA, CICT, CFD, CPP, CKC, FIOD/ECD, BEL.TEL, BTL., TOESLAGEN, MvF, domeinen en overig

Wim Adolfsen
06 - 22 74 09 23

REGIO 6 Douane Noord

Cor van Wijmeren
074 - 24 80 578 (dienst)

REGIO 7 Douane West

Hans van der Zwet Slotenmaker
06 - 51 28 97 79

REGIO 8 Douane Rotterdam

Frans Koppenhagen
06 - 21 85 15 38

REGIO 9 Douane Zuid

Paul van Kouteren
06 - 18 60 76 92

REGIO 9 Douane Zuid

Frans Dirckx
0475 - 35 14 64 (dienst)

NCF-platform medezeggenschap

Het Platform Medezeggenschap is opgezet om onze OR-leden structureel te ondersteunen. De coördinator van dit Platform is Jos Voortman. De bestuurslagen informeren de leden van het Platform continu en volledig, terwijl de leden continu signalen en informatie doorgeven aan het bestuur. U kunt de leden van het Platform benaderen voor vragen en opmerkingen.

Ko Deekens
0492 - 58 83 62
06 - 18 60 89 24
f.deekens@belastingdienst.nl

Henk Drenth
088 - 158 16 77
h.drenth@belastingdienst.nl

Guust Vroling
0591 - 68 05 06
ag.vroling@belastingdienst.nl

Bert Eykelenkamp
055 - 528 65 50
06 - 18 60 44 63
gcj.eykelenkamp@belastingdienst.nl

Frans van Elven
06 - 43 18 99 98
fvanelven@home.nl

Annemieke van Leeuwen
06 - 18 60 46 42
ma.van.leeuwen@belastingdienst.nl

Monique Anker
058 - 294 96 52
m.anker@belastingdienst.nl

Willem Kusters
038 - 456 88 34
06 - 21 39 16 44
w.kusters@belastingdienst.nl

Nico Middeldjans
088 - 158 35 77
06 - 15 95 03 24
n.middeldjans@belastingdienst.nl

Fred Goverde
040 - 292 15 22
gb.goverde@belastingdienst.nl

Colofon

Hoofredactie
Hans Stoutjesdijk
en Piet van
Sintmaartensdijk

Redactie
Jacqueline
Choufoer-van
der Wel,
Joop Hupkes,
Jacques van
Kesteren, Gerard
Pereboom,
Arjan van der
Stelt, Frank
Verweij en
Carla Buermans-
Roeken

Eindredactie
Hans
Stoutjesdijk

Illustraties
Cees den Otter

Fotografie
Frenk Breur,
Dick Klok,
Arjan van der
Stelt en Suzy
Boghos

**Vormgeving en
opmaak**
Digidee
Ontwerpstudio,
Enschede

Druk
DeltaHage,
Den Haag

E-mail redactie
redactie@
ncfnd.nl

Verschijnt
6x per jaar

© NCF 2011

NCF behartigt: collectief en individueel

Word lid en profiteer van de voordelen

NCF
behartigt.

De voordelen van de NCF

- Laagste contributie;
- De NCF is een moderne vakvereniging en staat open voor jouw frisse ideeën;
- De NCF is er altijd, ook op de werkvloer;
- De kosten voor het lidmaatschap zijn inkomensafhankelijk. Het lidmaatschap kost tussen de € 5,- en € 10,- per maand.

Mijn lidmaatschap duurt minimaal twee jaar. Na drie maanden lidmaatschap kan ik gebruik maken van de voordelen van de NCF, zoals individuele belangenbehartiging en juridische bijstand. Lees de voorwaarden op ncfnd.nl

Ja, ik word ook lid van de NCF en geniet van de warmte van de grootste bond!

Naam: _____ m/v Roepnaam: _____

Voornamen (voluit): _____ Geboortedatum: _____

Adres: _____ Kantoor: _____

Postcode/woonplaats: _____ SAP Personeelsnummer: _____

E-mail adres in Lotus: _____ E-mail privé: _____

Diensteenhed: belastingdienst/douane/toeslagen BSN: _____

Ondergetekende verbindt zich tot schriftelijke wederopzegging, zijn verplichtingen als bondslid m.i.v. _____ te zullen nakomen en verklaart de contributie via inhouding op het salaris te voldoen, gaat ermee akkoord dat de vakbondsgegevens ook bekend zijn bij het dienstonderdeel waar hij/zij werkzaam is.

Handtekening:

Stuur de bon in een envelop zonder postzegel naar: NCF, Antwoordnummer 10505, 2300 VL Leiden. Faxen kan ook! Naar 010 - 210 01 17.

Bovengenoemd lid is aangemeld door:

Naam: _____ Woonplaats: _____

Mijn wervingspremie à € 10,- kunt u overmaken op giro-/bankrek.nr.: _____